

Ad thimotheum II.

ad mām suam et instruit euz ad instruēdū diuites. Et pmo fa-
cit hoc. Scdo agit de instructiōe thimothei ibi. (O thimo-
thee etc.) Et semp qm̄ instruit eum ad instructionē alioz mo-
net vt nō negligat se. Et circa p̄mū pmo excludit vitia que
solēt in diuitibus abūdare. Scdo iducit ad bona ibi. (Be-
ne agere etc.) Itē circa p̄mū pmo pponit vitia que solēt eē
in diuitibus. Scdo excludit hec: reddendo rōnez hui⁹ ibi.
(In incerto etc.) Dicit ḡ. Diuitibus etc. Diuitie abundātiā
importāt. Est aut abundātia spūaliuz et he sunt v̄e diuitie.
Esa. 33. Diuitie salutis sapiā et scia timor dñi ip̄e est thesau-
rus eius etc. Quedam corpales et he non sunt v̄e diuitie: qz
nō sufficiūt. Et ideo dicit euz quadā diminutiōe huius secu-
li. Baruch. 3. Qui argētū et aurū in quo cōfidūt hoies the-
sauricant etc. Dis ḡ p̄cipe. Quādo de seruis egit nō posuit
p̄ceptum: qz hoc est virtus q̄ hō vtat auctate ad maiores
nō ad minores. Et iō dicit. Nō dimittas p̄pter diuitias et
p̄pter statū eoz qn̄ p̄cipias. Et quid d̄z p̄cipere: Nō subli-
me sapere. i. nō sentire aliqd̄ excelsū de se. Nunqd̄ hoc ē
malū: Respōdeo. Pōt reddi maluz ex duobus. Primo si
sublime sapit de se p̄pter ea q̄ nō habēt excellētiā verā. Et
hoc est si in rebus tēporalibus. vñ qui p̄pter exteriorē ex-
cellētiā sublime sapit de se iordinate sapit: et ē superbia. Et
tñ carnales nō aliā sublimitatē curant nisi istam: et hec ac-
quiri pōt p̄ diuitias. Eccles. 10. Pecunie obediūt oia. Un-
de qz diuites h̄s hec habēt ianiter extollunt. Itē alio mo-
do: qz sunt quedā que habent sublimitatē: sicut dona spūa-
lia. Ecc. 1. 25. Quā magnus est qui iuenit sapiāz et sciam etc.
In his enī aliquis pōt iordinate sapere sublimitatē nō ex
natura donoz: s̄z vel attribuēdo sibi qd̄ non h̄z. Uel nō re-
cognoscēdo a deo ea que h̄z. Uñ in p̄mis est iordinatio p̄-
pter defectū rerū. In sc̄dis p̄pter inordinationē affectus.
Scdm̄ vitū in diuitibus ē spes mūdanoz. Uñ dicit. Neqz
sperare etc. Job. 31. Si putauit aux̄ robur meū et obrigo dixi
fiducia mea etc. puer. 10. Suba diuitū v̄bs fortitudis ei⁹.
(Deide cū dicit. In incerto etc.) Assignat rōnez monitiōis.
In eo enī sperat aliquis vñ credit auxiliuz h̄re. Auxilium
enī habet a forti: sed diuitie sunt fragiles et inestimabiles.
Mat. 6. Nolite thesauricare etc. S̄z in deo vbi est v̄a spes
ponēda. Jere. 17. Btūs vir qui cōfidit in dño et erit dñs fi-
ducia eius. Jac. 1. Dat oibus affluenter. S̄z hoc quod dicit.
Abunde ad fruēdū dupl̄ pōt exponi. Uno mō vt fruitio
sumat̄ p̄ gaudio. et hoc modo ē etiā in corpālibus. Uel vt
p̄ hec pueniamus ad fruitionē dei.
(Deide cū dicit. Bene agere etc.) Monet ad operādum
bonū. Qui aut̄ habent affectū ad diuitias. pmo nitunt̄ ad
acquirēdū nō habitas. Scdo vt vtant̄ habitas. Tertio vt
ad finē diuitiarū pueniāt. Dec tria monet hic apl̄s pmo
vt acgrāt spūales diuitias quas nō habēt. Et iō dicit. Be-
ne agere etc. Esa. 1. Discite bene facere etc. Quātuz ad scdm̄
sciēdū est q̄ duplex est vsus diuitiarū. Unus est tenere et
alius est dare: s̄z p̄ncipalis ē dare. Et iō ista duo ponit. pri-
mo vt dent. Uñ dicit. Facile tribuere. i. sine grauitate cor-
dis iteri⁹. 2. Cor. 9. Nō ex tristitia aut ex necitate etc. Et si-
ne tarditate. puer. 3. Ne dicas amico tuo. vade et reuerte-
re et cras dabo tibi cū statiz possis dare. Job. 31. Si oculos
vidue expectare feci. Scdo vt custodiat nō qd̄ tñ ad suā
vtilitatē s̄z ad qd̄dam cōe. Unde dicit. ad cōmunicandū. i.
habere eas sicut cōes. Ro. 12. Necessitatibus sanctorū cō-
municantes. Quātū ad tertiū vt ad finē thesauricādi pue-
niant. iō dicit. Thesauricare etc. Thesaurus spūalis est cō-
gregatio meritoz q̄ sunt fundamētū futuri edificij qd̄ no-
bis p̄paratur in celo: qz tota p̄paratio future gl̄ie est p̄ me-
rita que acgrimus per gr̄az que est p̄ncipiū merēdi. Mat.
6. Thesauricate vobis thesauros in celo: vbi neqz tinea etc.
p̄ Cor. 9. Sic currite vt comprehendatis.

(Deide cū dicit. O thimothee etc.) Instruit ip̄m thimo-
theum. Et pmo vt bona conseruet. Scdo vt mala deuiter
ibi. (Deuitas etc.) Dicit ḡ. O thimothee depositū custodi.
Depositū hois est omne bonū quod h̄z quilibz quod sibi cō-
missum est a deo vt cōseruet et multiplicet. Ecc. 1. 7. H̄ram
hois quasi pupillā cōseruabit. p̄ Cor. 15. Et gr̄a eius in me
vacua non fuit. Et sic dicit ei vt depositū custodiat. i. vt se
in gr̄a dei cōseruet et multiplicet. Qui enī abscondit talen-
tum puniē. Et sp̄aliter prelati habēt deposituz. s. curā p̄ci-
moz et fidelīū. Jo. 1. 1. Pasce oues meas. Deb. 1. 1. Ipsi p̄-
uigilāt q̄si rōne redditori p̄ animabus vestris etc. 2. Thi.
p̄mo. Bonū depositū custodi. Itē q̄ mala vitet: p̄cipue ibi
la q̄ sunt nata coinquinare fidē. cui⁹ rō est: qz sic p̄nceps se-
cularis ponit ad custodiendā vnitatē regni: ita spūalis ad
seruandā vnitatē spūalē. Pax aut̄ regni p̄sistit in iusticia.
et iō ille ordinaf ad iusticiā. Sed vnitatis ecclie est in fide. et
iō p̄ncipalr monet ad custodiam fidei. Luc. 22. Ego roga-
ui p̄ te vt nō deficiat fides tua etc. Similr aut̄ posset corū
pi fides p̄ fallaciā sicut etiā quelibz scia. S̄z sic d̄. p̄. elenē.
Fallacia q̄nqz sit ex voce q̄nqz ex re. Uñ est fallacia in di-
ctione et extra dictionē. Et sic fides aliq̄n corrumpit̄ p̄ ali-
quas voces iordinate sicut dicit Hierony. q̄ ex verbis i-
ordinate platis sit heresis. Et iō dicit. Prophanas etc. Qz
nō velle audire aliqd̄ noui est oblatrare cōtra consuetudi-
nes. S̄z noua p̄phana nō sunt audiēda. S̄z p̄phana noui-
tas est quādo inducūt aliqd̄ cōtra fidē. Et dicit nouum ad
id quod est antiquū. Hoc fecit nestorius quando dixit de
v̄gine maria chzistotochos: vt iferret q̄ nō eēt mater dei.
Et iō sancti patres in ephesino cōcilio instituerūt q̄ dicere
tur theotochos. 2. Thi. p̄. Formā habēs sanoz verboz q̄
a me audisti in fide et dilectiōe in x̄po iesu. Et cap. 2. Pro-
phana et vaniloquia deuota etc. Quādoqz vero corrumpit̄
per rōnes reales et sophisticas. Et istud vitādum est. Et di-
cit. Per oppositiones scie falsi nominis. qz nō est vera scia
sed apparēs. Scia enim fm̄ p̄p̄riam rōnez nō est nisi ve-
roz. Impossibile autē est q̄ verū sit verū cōtrarium: licet
quādoqz duo falsa sint sibi cōtraria: et ideo impossibile est
q̄ illud quod repugnat veritati diuine que est summa ve-
ritas sit verū. Col. 2. Videte ne quis vos decipiat p̄ phiaz
et inanē fallaciā fm̄ traditionē hoium: fm̄ elemēta mun-
di et nō h̄z x̄pm̄ etc. Promittētes. i. dicētes se habere. Jere.
10. Stultus factus est ois homo a scia sua. Que nō est dei.
qz qui loquit̄ mēdacium ex p̄p̄riis loquit̄. Jo. 8. Jere. 2. Si
ly memphicos et taphnicos cōstuprauerūt te vsqz ad verti-
cē etc. Esa. 47. Sapia tua et scia tua hec decepit te etc. Bra-
tia dei tecum. Amen.

(Explicit p̄funda et subtilis explanatio mirifici doctoris
sanctissimi thome aquinatis ordinis fratrū predicatorū su-
per p̄ma eplā gloriofi gentiū apl̄i pauli ad thimotheuz.

(Incipit deuotissima expositio eiusdez angelici doctoris
gloriofi thome aquinensis ordinis fratrū predicatorū sup
sc̄da eplā eiusdē sc̄ssimi pauli gētiū apl̄i ad thimotheuz.

Nocte et die estu v̄rebar et
gelu etc. Genesis. 31. Verba sunt Jacob ostē-
dentis et cōmēdantis curam pastoralem ac
pastorale officium. In q̄bus circa hoc offi-
cia ponunt̄ sc̄z assiduitas: patientia sollici-
tudo. Primuz est: qz sine iurmissione debz
curam gregis gerere. Unde dicit. Nocte et die. Nocte orā-
do: die erudiēdo. Esa. 21. Sup speculaz dñi ego sum stans
ingiter per diem: et sup custodiā ego sum stans totis nocti-
bus. Uel per diem. i. tempore p̄speritatis: et per noctem. i.
tempore aduersitatis. In quibus prelatuz debz respicere

curas gregis. z. cori. 6. Per arma iusticie a dextris et a sinistris etc. puer. 17. Qui tempore diligit quod amicus est etc. Scdus est quod maxie plato patientia necessaria est. Debz. n. platus propter gregis salute oia sustinere. Jo. io. Bonus pastor aiaz suam dat pro ouibz suis etc. puer. 19. Doctrina viri pro patientia noscitur. Unde dicit. Estu idest feruore istatis psecutiōis. Jac. pmo. Exortus est sol cum ardore et arefecit fenū etc. Helu. i. timore futuroz. z. Lor. 7. Foris pugne itus timores etc. Tertium est quod preest in sollicitudine. vt dicit Ro. 12. Et hoc expellit somnū negligētie. Unde subdit. Sen. 31. Eugiebatqz somnū ab oculis meis. puer. 6. Discurre festina suscita amicum tuū ne des oculis tuis somnū etc. Recte g̃ hec vba materie huius epistole cōueniūt. In prima. n. instruit eū de ordinatione ecclesiastica. In hac autē scda agit de sollicitudine tāta pastoralī vt et martyriū sustineat pro cura gregis vt patet in prologo.

CAP.

I.

Paulus apostolus iesu christi pro voluntate dei secundum promissionem vite que est in christo iesu: Thimotheo charissimo filio: gratia et misericordia et pax a deo patre nostro et christo iesu domino nostro.

Diuidit autē hec epla in salutationē et narrationē: scda ibi (Gras ago etc.) Itē prio ponit persona salutās. Scdo persona salutata. Tertio bona optata. Persona salutans describitur ex noie paulus quod sonat modicitatē: quod ei opetit pro humilitatem mētis et tribulatiōem quā faciūt hominē paruus. In tñ quod xps dicit minorat pro passionē. Deb. z. Eū qui in modico ab angelis minoratus est etc. Itē ex dignitate quā primo ponit. Scdo dignitatis originē. Tertio fructū. Dignitas est magna quod est apls. i. missus a xpo. Luc. 6. Elegit duodecim ex ipsis quos etiā aplos noiauit etc. Hāc dignitatē adeptus est quod plus oibz laborauit. i. Lor. 15. et Gal. z. Qui operatus est petro in apostolarū circūcisiōis opatus est et mihi iter gētes etc. Origo aplos est voluntas dei. Unū dicit. Per voluntatē dei quā quā pueniūt quod se igerūt: quos dicit. Deb. 5. Nemo assumit sibi honore: sed qui vocat a deo tanquā aaron etc. Itē quā pmitunt pro peccata populi. Job. 34. Qui regnare facit hoiez pro peccata populi etc. sed hic pro voluntatē dei. Quod dicit quod nō pro voluntatē suā. Fructus autē nō est aliqd terrenū sed fructus pmissionē. i. ad sequēdā vitā eternā pmissa a xpo. Hic dicitur eē finis platoz. i. Lor. 9. Illi quod dē vt corruptibile coronā accipiāt: nos autē incorruptā. Dan. 12. Qui ad iusticiā erudunt multos quod si stelle in ppetuas eternitates etc. Persona salutata est thimotheus filius ei ab eo puerus. Act. 16. Charissimus quod sibi vnanimis. Phil. 2. Neminē habeo tā vnanimē etc. Bona optata sunt tria. scilicet gratia pro quā est remissio peccatorū: misericordia pro quā cōsequimur finale bonū. Pax. Glo. i. tranquillitas mētis: hec cōpetit plato quod ad hoc ponit vt paces procuraret. Jo. io. dixit dñs. Pax vobis. Et pcepit intrātibz domum pacē offerre ei vt habet. Matt. 10. Et hoc a deo patre est dator ois boni. Jac. 1. Itē a iesu xpo quod est mediator in quātū hō dei et hōi. z. Pe. 1. Per quē maxia nobis et preciosa pmissa donauit.

C Lectio.

II.

Gratias ago deo meo: cui seruiō a progenitoribus meis in conscientia pura quod sine intermissione habeo: tui memoriam in orationibus meis nocte ac die desiderans te videre. Ad memoriam lachrymarum tuarum vt gaudio implear. Recordationem accipiens eius fidei que est in te nō ficta: que et habitauit

primum in aula tua loide: et matre tua eunice: certus sum autem quod et in te.

Hic incipit eplaris narratio in qua primo munit eū pro pites psecutiones. Scdo futura picula ecclesie. z. ca. ibi. (Voc autē scito etc.) Itē primo iducit ad istatiā pdicationis quod tunc erat cā et occasio psecutionis. Scdo hortat ad sustinendas tribulatiōes pro xpi ibi. (Tu g̃ etc.) z. ca. Itē prio memorat bona ipsius thimothei. Scdo hortatur eū ad vltuz bonoz pro istatiā pdicatiōis ibi. (Per quā etc.) Tertio ponit se in exēplū ibi. (In quod positus sum etc.) Itē primo ponit affectus que habebat ad thimotheū. Scdo ponit bona huius quod puocabat eū ad hō affectū ibi. (Memor etc.) Affectus ostenditur per duo. scilicet per orones et desiderium. Et idē g̃ras agit deo de affectu que hō ad thimotheū quod est charitatis et charitas est principale donū. Quasi dicat. Reputo me gratiam psecutiōis quod sic sincerē affectū habeo ad te. Et dicit. Deo meo cui specialiter fuiō a progenitoribus meis: nō a parētibz carnalibus: quod p me Thy. 1. Xps venit peccatores saluos facere quoz prius sum ego. scilicet seruitio deriuato a progenitoribus meis. scilicet patriarchis et pphetis quod deo sincere seruiuerunt. Et dicitur a progenitoribus: quod filij facilius imitant pfectionem paternam tū quod instrunt ab eis vt thobias: tū quod est hō facilius imitatur amicos. Et quod seruiō eis: In scia pura: quia vt habetur Abac. 1. Mundi sunt oculi tui dñe ne videāt malū et respicere ad iniquitatem nō poteris etc. z. Lor. 1. Gloria nostra hec est testimonium cōscie nostre. De quo agit g̃ras. quod sine intermissione siue die prosperitatis siue nocte aduersitatis oro pro te. Itē ex desiderio. idē dicit desiderās te videre. scilicet pro solationē vtriusqz. Ro. 1. Desidero. n. videre vos etc.

Deinde cum dicit. (Memor etc.) ostendit bona que erāt in thimotheo. Et primo memorat affectū ei ad se. Secundo fidē ad deū ibi. (Recordationes etc.) Dicit g̃. Memor lachrymarum quas effudit quā discessit ephesus ab eo paratus ad martyriū. Vel lachrymarum quod fudit in oronibus: et vt gaudio implear. i. hec memoria implet me gaudio. Phil. 2. Implete gaudium meū etc. Itē memor fidei ad deū. Si dem eius. primo cōmemorat. Secundo ostendit eam a parentibus deriuatā et non nouiciā. Dicit ergo. Recordationem etc. Fides necessaria est prelato qui est fidei custos. Deb. 11. Sine fide impossibile est placere deo. Et dicit. Nō fictam. Vera enim per opa bona est. Jac. 2. Ostende mihi sine operibus fidem tuam: ego ostendam tibi ex operibus fidem meam. i. Timo. 1. Sinis pcepti est charitas etc. Sap. primo. Effugiet fictū etc. Et hec nō noua: sed habitauit primum in aula tua etc. Act. 16. dicit quod fuit filius mulieris vidue. Certus autem. vel per reuelationē vel per iudicia. quod et in te.

C Lectio.

III.

Propter quam causam ammonēo te vt resuscites gratiam dei que est in te pro impositionem manuum mearum. Nō enim dedit nobis deus spiritus timoris: sed virtutis et dilectiōis et sobrietatis. Nōli itaqz erubescere testimonium domini nostri: neqz me vincitum eius: sed collabora euangelio secundum virtutem dei qui nos liberauit et vocauit vocatione sua sancta: nō secundum opera nostra: sed secundum propositum suum et gratiam que data est nobis in christo iesu ante tempora secularia. Manifestata est autem nunc per illuminationē saluatoris nostri iesu christi. qui destruxit quidem mortē et illuminauit autē vitam